

2007 – PRIMUL AN CU O ARMATĂ DE PROFESIONIȘTI

Interviu acordat de ministrul apărării, Teodor MELEȘCANU

– Domnule ministru, cum a fost anul 2007 pentru Ministerul Apărării?

– Anul 2007 a fost, pentru Ministerul Apărării, unul deosebit din mai multe puncte de vedere. Nu vreau să încep într-o anumită ordine, dar vă spun că a fost un an în care, la nivelul conducerii Ministerului, au avut loc mai multe schimbări, ceea ce sigur că ne-a creat o problemă de continuitate și de coerență. În al doilea rând – și lucrul cel mai important pe care vreau să-l spun – este că anul 2007 a reprezentat pentru noi un an deosebit, fiind primul în care Armata României a fost una de profesioniști. Sigur, un lucru foarte bun, dar care nu reprezintă un fel de medicament miraculos. El a rezolvat foarte multe probleme ale armatei și, în același timp, a creat alte probleme, care sunt generate de noul statut al militarilor în România. Mai ales, probleme legate de salarizare, retribuirea soldaților și a gradaților voluntari, a corpului subofițerilor, maiștrilor militari, a corpului ofițerilor. Și, în același timp, probleme generate de aspectele de ordin social pe care le implică o armată de profesioniști. De la locuințe până la asistența medicală. A fost, de asemenea, un an crucial pentru noi, întrucât o armată profesionistă înseamnă mai puțini oameni și, în același timp, o mai bună dotare și pregătire a lor, astfel încât, cu un număr mai mic de oameni, să poți răspunde tuturor cerințelor, care nu sunt deloc mici. A fost un an, așa spune, greu pentru România din punct de vedere al armatei, fiind anul în care am avut cea mai mare expunere pe teatrele de operații în străinătate, din Afganistan, Irak, Bosnia și Herțegovina. Și, în al doilea rând, pentru că a fost un an în care și forțele noastre care urmau să fie operaționalizate și la dispoziția NATO – cele două brigăzi –, obligațiile ce ne revin ca țară membră a Uniunii Europene de a participa la politica de securitate și de apărare a UE au cunoscut o creștere foarte importantă. Numeric, dar mai ales calitativ, din punct de vedere al obligațiilor care ne revin. A fost, de asemenea, un an foarte greu, pentru că, în condițiile în care ne-am desfășurat activitatea, au ieșit mult mai clar în evidență limitările pe care le avem din punct de vedere al dotării noastre. Nu este vorba numai de lucrurile la care toată lumea se gândește – la transportoare, mașini, camioane, ce reprezintă, totuși, tehnologia anilor '70, cu care noi trebuie să facem față pericolelor conflictelor de astăzi. Am în vedere, de altfel, chiar lucruri care s-au adăugat și fac din armată un mecanism foarte eficient. Dincolo de dotarea concretă, mă gândesc la mijloacele de comunicații, trecerea noastră la mijloace de comunicații digitale, comunicații prin satelit. Și, de asemenea, mă gândesc la necesitatea unei mult mai bune protecții a forțelor noastre armate dislocate în teatre sau care se află la dispoziția NATO, sau a UE în catalogul de forțe împotriva atacurilor nucleare, bacteriologice și chimice. A fost, deci, un an foarte greu, pe care l-am încheiat însă foarte bine, pentru că, la sfârșitul acestuia, am reușit, pentru prima oară, să prezentăm Consiliului Suprem de Apărare a Țării, primului-ministru al Guvernului și Guvernului României propunerile noastre pentru șase programe strategice, care ar urma, într-o perioadă de 10-15 ani, să schimbe complet fața Armatei Române și să o doteze cu mijloacele cele mai performante existente la ora actuală. A fost un an în care am învățat foarte multe și problemele de restructurare, practic, au intrat în etapa finală. Potrivit strategiei pe care am prezentat-o, etapa de restructurare și reorganizare a armatei, reforma Armatei Române, se va încheia la 31 decembrie 2008.

– Pentru că ați vorbit de 2008 și de greutățile anului 2007, acestea v-au ușurat

drumul pentru 2008, vă ajută cumva să programați activitatea Ministerului Apărării în 2008, în așa fel încât să nu ne mai împiedicăm de aceleași probleme?

– Personal, așa spune că am avut două mari atuuri care m-au ajutat în această activitate și mi-au permis să trec cu bine, sper eu, peste dificultățile pe care le-am avut. În primul rând, am găsit aici, în Ministerul Apărării, în unitățile noastre militare, un corp de oameni dedicați acestei cariere, care – poate să sune un pic mai conservator, dar pentru mine este foarte important – dau dovadă nu numai de spirit civic, ci și de un sentiment național. Au o înțelegere foarte clară a rolului extrem de important pe care îl are armata în societatea românească și pentru toți cetățenii României, în general. Acest lucru mi-a permis să am un punct de sprijin extrem de important, care este esențial în tot ceea ce am întreprins. În al doilea rând, mi-a permis – ca om care vin din afara sistemului – să am o privire lipsită de orice prejudecăți și legături, să spunem, de

cumetrie sau altele. Și care mi-a permis ca, într-adevăr, deciziile pe care le iau să fie determinate de un singur lucru: de interesul pe care îl are Armata României și pentru partenerii noștri din NATO și UE, în perspectiva evoluțiilor viitoare. Mai adăugați la asta și faptul că am o singură calitate, care nu mi-a fost niciodată contestată, aceea de experimentat diplomat, fiind un privilegiu al vârstei, care m-a ajutat, de asemenea, foarte mult în relațiile noastre cu NATO, UE și cu parteneriatele strategice, cu aliații noștri americani. Tot ceea ce ține de legăturile pe care Armata României le are astăzi cu aliații noștri, pentru că nu mai putem concepe apărarea României doar ca o chestiune strict națională, ci ca pe un efort pe care îl întreprindem împreună cu aliații noștri în România, în apropierea frontierelor României și chiar pe teatre mai îndepărtate de operații.

– Care ar fi principalele obiective pe care le-ați stabilit pentru anul 2008?

– Primul obiectiv, creionarea tuturor problemelor care țin de încheierea procesului de restructurare și de trecere la armata profesionistă. Cu câteva proiecte foarte ambițioase în domeniul construcției de locuințe, pe care sperăm nu numai să le lansăm, dar să și finalizăm o parte din ele în cursul anului 2008. Un nou Spital Militar Central și o dotare mai bună a celorlalte pe care le avem în diferite zone ale țării. Și îmbunătățirea sistemului de pensionare și de retribuție a celor care servesc

în Armata Română. Al doilea obiectiv pe care mi l-am fixat este o politică, de data asta, foarte coerentă și pe termen lung de dotare a Armatei Române, pentru că, dincolo de militari, armata înseamnă și tehnică de luptă, tehnologiile cele mai moderne puse în slujba obiectivului pe care îl avem. Al treilea obiectiv fundamental pe care mi l-am fixat pentru anul 2008 este consolidarea poziției României în cadrul Alianței Nord-Atlantice, al UE, ca țară mare – suntem a șaptea țară din Uniunea Europeană. Sigur, cu o armată nu foarte numeroasă, dar pe măsura poziției noastre și a ambițiilor pe care România trebuie să le aibă în domeniul securității internaționale. Vreau să fie foarte clar că doresc ca, la sfârșitul anului 2008, acest statut al României să fie mai consolidat din punctul nostru de vedere și recunoscut ca atare de aliații noștri. Lucru care s-a întâmplat, punctual, în foarte multe ocazii, ceea ce îmi dă încredere că este un obiectiv pe care putem să-l rezolvăm.

mea – să-l depășim, inclusiv prin contractele pe care le încheiem pe termen lung. Contractele, multe dintre ele, mai ales din domeniul programelor strategice, finanțate pe bază de credite, vor ajunge undeva spre 2.30-2.35-2.38% din PIB. Din punctul meu de vedere, banii care ni s-au alocat țin seama de resursele pe care Guvernul le estimează pentru 2008 și de prioritățile foarte importante pe care le avem – infrastructură, drumuri, educație, cercetare, sănătate, în toate aceste domenii. Sunt, de altfel, lucruri de care trebuie să ținem seama. Din păcate, în anul 2007, șocul cel mai mare pe care l-am avut a fost să văd cât de mare este numărul militarilor care își pierd viața în România, în accidente de circulație. Suntem și noi o parte a acestei țări și tot ceea ce se face – în investiții, în infrastructură – folosește și organismului militar. Dar, dincolo de această înțelegere, obiectivul nostru este ca în 2008, cu fondurile pe care le avem alocate, să ne putem îndeplini obligațiile internaționale pe care ni le-am asumat și obligațiile care decurg din procesul de reformă. Așa cum spuneam, pentru înzestrare, să reușim să realizăm înțelegeri financiare, creditări, care să ne permită să schimbăm, într-adevăr, fața Armatei Române.

– O urare?

– Vreau să vă spun că Armata României pare o armată mai mică, de aproximativ 90.000 de oameni, cu militari și funcționari civili. În realitate însă, Armata Română este mult mai mare. Ea este constituită nu numai din cei care se află în serviciul activ, dar și din cei foarte mulți care n-au uitat niciodată că întreaga lor viață a fost dedicată armatei și apărării României. Mă refer la rezerviști, cadre militare în retragere și veterani de război. Armatei României, doresc să îi urez un an mai bun, care să îi aducă multă sănătate și prosperitate. Care să îi permită realizarea tuturor proiectelor pe care le are. Doresc să afirm un singur lucru: și eu, în calitate de ministru, și întreaga conducere a Ministerului Apărării facem parte din această mare familie, ușile noastre le vor fi întotdeauna deschise și nu vom uita niciodată că tot ceea ce realizăm, de fapt, toate lucrurile cu care ne lăudăm că le-am făcut sunt rezultatul unei munci și al unor eforturi care, uneori, merg până la sacrificiul suprem din partea celor care reprezintă Armata Română la ora actuală.

✍️ **Căpitan-comandor
Silviu RĂDUCAN**

Vă interesează!

Guvernul a aprobat, în ședința din 19.12.2007, ajutorul anual în cuantum de 90 lei/persoană pentru veteranii de război, văduvele de război, precum și accidentații de război în afara serviciului ordonat, care au suferit o infirmitate din cauza acțiunii mijloacelor de luptă ale războiului, în vederea acoperirii unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice pentru nevoi casnice.

Sumele pentru plata ajutorului, inclusiv transmiterea acestora la beneficiari se suportă din bugetele Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, Ministerului Apărării, Ministerului Internelor și Reformei Administrative și Serviciului Român de Informații.

Potrivit HG nr. 1750/2006, cuantumul ajutorului anual a fost stabilit la suma de 57 de lei, de acest ajutor beneficiind în anul 2006 un număr de 121.610 persoane. În anul 2007, de acest ajutor vor beneficia 98.568 persoane.